

**מ"ת 34238/09 - מדינת ישראל, שלוחת תביעות נצרת צפון, מר
קוג'אן תחאצחו, מתמחה נגד מורה בן ראסם מסאייד (עוצר)**

בית משפט השלום בנצרת

מ"ת 34238-09-17 מדינת ישראל נ' מסאייד(עוצר)
תיק חיצוני: 242874/2014

בפני כבוד השופט דניאל קירס
ה המבקשת
מדינת ישראל באמצעות משטרת ישראל שלוחת תביעות
נצרת צפון מר קוג'אן תחאצחו, מתמחה
נגד המשיב
מורה בן ראסם מסאייד (עוצר) באמצעות ב"כ עזה"ד
יחיא דהמשה

החלטה

1. בפני בקשה למעצר המשיב עד לתום ההליכים נגדו.

2. כתוב האישום מושא הבקשה מייחס למשיב שני עבירות על סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952. נטען כי המשיב נכנס לישראל ללא היתר בפעם הראשונה ביום 2.6.2014 (האישום השני, להלן: **הפעם ראשונה**), ובפעם השנייה ביום 10.9.2017 (האישום הראשון, להלן: **הפעם השנייה**).

3. תחיליה, טען הסגנור הנכבד כי לא היה מקום להאשם את המשיב בגין כניסה כניסתו לישראל בפעם הראשונה, מאשר ותיק החקירה בגין נסגר בעבר והוא נפתח מחדש ללא נימוק, שכן לא הועבר לעיונו תיעוד בדבר החלטה מינהלית לפתח את תיק החקירה מחדש. בדין ביום 18.9.2017 הציג נציג התביעה בפני הסגנור הנכבד תרשומת בתיק החקירה בדבר החלטת טובע בעניין פתיחתו מחדש של תיק החקירה בגין הכניסה לישראל ללא היתר בפעם הראשונה.

4. לאחר דברים אלה, טען הסגנור הנכבד כי הנאשם לא נחקר כלל בגין הכניסה לישראל בפעם הראשונה. ב"כ התביעה הפנה לכך שהמשיב נחקר, במסגרת החקירה בעניין הכניסה לישראל בפעם השנייה, גם בעניין הפעם הראשונה.

5. בשלב זה טען הסגנור הנכבד כי ההודעה המתעדת את חקירת המשיב (הodata מיום 5.9.2017) אינה קבילה. זאת, מאחר והיא רשומה בעברית מקום שאותה חקירה התנהלה בשפה הערבית, וזאת סדר הדין הפלילי (חקירת חשודים), התשס"ב-2002, הקובלע כי אם תועדה חקירה בכתב בלבד, יהיה התיעוד בשפה שבה התנהלה החקירה, אלא אם כן לא ניתן לתרודה בו זמנית או בסמוך לה באותה שפה. לטענת הסגנור, מטעם זה אף

סירב המשיב לחתום על ההודעה, ומכאן שההודעה אינה קבילה. ב"כ המבקשת הפנה לכך שהחקירה לא תועדה בכתב בלבד, אלא - כי קיים בתיק תקליטור חוזי ושמע של החקירה בתיק החקירה. אכן מצוי בתיק החקירה תיעוד חוזי ושמע של החקירה המשיב. הסגנור הנכבד לא טען כי אין מדובר באותה החקירה, ולא טען כי אין בתקליטור זה החקירה המשיב בגין החשדות לכינסה בפעם הראשונה (אוסף בשולי הדברים כי הוא אף לא טען כי התרגום העברי בהודעה, שאמן אינה קבילה לשיטתו, אינם توأم את המקור שבערבית בתקליטור). מכאן שטענתה הסגנור לפיה המשיב לא נחקר בגין הcinesa הראשונה, נדחתה.

6. הסגנור הנכבד הוסיף וטען כי לא היה מקום המשיב בעניין כניסה הנטענת לישראל בפעם הראשונה, מאוחר והמשיב לא הזהר, בעת סגירת תיק החקירה בעניינה, כי יתכן והתיק יפתח מחדש. לעניין זה הפנה הסגנור ל-ת"פ (שלום ח' 17-05-2017 32704- מדינת ישראל נ' חמראן עציר) (21.5.2017). דא עקא, באותה החלטה שאליה הפנה הסגנור, גם שכבוד השופטת מ' פיקוס בוגדןוב קבעה כי טוב הייתה עשוה המשימה אם הייתה מזהירה את החשודים בעבירות של שהיה בלתי חוקית שאם יעברו עבריה נוספת יפתח גם התקיק הישן, אולם היא קבעה "יחד עם זאת אין בא מעת האזהרה כדי להוות פגם מהותי בהתנהלות התביעה המצדיק ביטול האישום" (ע' 6).

7. בעניין כניסה הנטענת של המשיב לישראל ללא היתר בפעם השנייה, טען הסגנור כי אין ראיות לכך לגבייvrן שהמקום שבו שהה המשיב היה בישראל, שכן ישנו מקומות בתוואי הגדר הפרדה בהם הגדר אינה בניה על הקרקע. אין בידי לקבל טענה זו. בדו"ח פעללה מס' 1-016-0131 # (83025032) רשם רס"ר רואי ברוך "במהלך סריקות גלובוע... איתרנו 3 שבחיים...בבדיקה של...ינאל במצבה ווניה גלובוע... השני מורה מסעדי ת"ז 852917806...". דברים אלה מהווים ראייה לכך שהמשיב נתפס בתוקף שטח ישראל, שכן "שב"ח" הוא ראש תיבות של "שוהה בלתי חוקי" בישראל. מובן כי למשיב הזכות לחזור את רס"ר ברוך בעניין זה במסגרת הראיות בתיק העיקרי ולנסות להפריך את הראייה, אולם בכך שרס"ר ברוך כתב כי המשיב היה "שב"ח", כתוב הוא כי המשיב היה בשטח ישראל. הסגנור הנכבד טען כי לא צוין בדו"ח הפעולה המיקום המדוייק בו אותר המשיב, אולם אין מוצא כי תיאור בדבר הימצאות המשיב בישראל "גלובוע", כתיאור המונע מהמשיב אפשרות סבירה להtagnon לפני האישום. שכן אם המשיב היה גלובוע בישראל ללא היתר, הוא עבר את העבירה המיויחסת, וככל שברצונו להוכיח שלא היה גלובוע בישראל, הוא יוכל לנסוט להפריך את האמור בדו"ח הפעולה במסגרת הטענות בתיק העיקרי, בין היתר באמצעות証據 שלו של רס"ר רואי ברוך רשם כי המשיב אותר גלובוע בישראל.

8. סיכום ביניהם: מצאתי ראיות לכך בקשר לשני האישומים. כתעת אפנה לשאלת האם נרדש מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים או שמא ניתן להסתפק בחילופת מעצר.

9. הסגנור הנכבד טען כי לפי החלטת **كونדוס נ' מדינת ישראל** (בש"פ 6781/13 קונדוס), יש מקום לשחרר את המשיב לחילופת מעצר. לטענתה הסגנור המשיב נעדר הרשות קודמות, וגילון הרישום הפלילי בעניינו של המשיב בתיק מצבע על כך שלאו אכן פני הדברים. משכך, ומאחר והמשיב אינו מואשם בעבירה נלוות (והסגנור הוסיף וטען כי העובדה שלעתים מקבל המשיב התיירי כניסה לישראל מצבעה אף הוא על העדר עילת מסוכנות), אכן יש מקום להסתפק בחילופת מעצר אשר תאין את עילת המעצר בעניין חשש מפני הימלטוותו מן הדיון. בהחלטת **كونדוס** הנזכרת עמדה כבוד השופטת ע' ארבל על כך ש"...שחררו לחילופת מעצר באזרור אינו מאפשר פיקוח על קיום תנאי

המעצר. לפיכך סבורה אני כי בכלל, מקום שמדובר בבית המשפט כי ניתן לשחרר הנאשם מהלופת מעצר באזור, "עשה הדבר בכפוף להפקדה כספית ממשמעותית והעמדת ערבים שהינם אזרחי ישראל, שיתחייבו לעורבות כספית ממשמעותית". הסגנור הנכבד טוען כי יש לשחרר את הנאשם בעקבות עצמיה, ולאור דברים אלה, חלופה זו לא אוכל לקבל.

10. בהעדר חלופה אשר תאין את החשש מפני הימלטות מן הדיון, הנני מורה על מעצרו של הנאשם עד לתום ההלכים נגדו.

ניתנה היום, ד' תשרי תשע"ח, 24 ספטמבר 2017, בהעדר
הצדדים.

דניאל קירס, שופט